

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การศึกษาค้นคว้า
2. ประชากรและตัวอย่างประชากร
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
5. วิธีดำเนินการทดลอง
6. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยศึกษาดำรง เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริม การสร้างและการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัย

ประชากรและตัวอย่างประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และได้เรียนเรื่อง อัตราส่วนและร้อยละ ในวิชาคณิตศาสตร์ ค 102 ที่มีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของสถาบันส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างประชากร โดยวิธีเจาะจงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปากช่อง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 และในการสุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างทดลองมีขั้นตอนในการสุ่มดังนี้

1. นำแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง อัตราส่วนและร้อยละ ฉบับก่อนการได้รับการเรียนการสอนซ่อมเสริม โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ไปสอบ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 627 คน จากนั้นนำผลของการสอบ มาตรวจให้คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือตอบมากกว่า 1 ข้อ หรือไม่ตอบเลยให้ 0 คะแนน

2. พิจารณาคะแนนของนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ของแบบสอบทั้งฉบับ เป็นกลุ่มที่ต้องเข้ารับการเรียนการสอนซ่อมเสริม ซึ่งจากคะแนนสอบปรากฏว่า มีนักเรียนที่ไม่ผ่าน เกณฑ์ร้อยละ 60 ของแบบสอบทั้งฉบับ จำนวน 466 คน สุ่มตัวอย่างทดลองจากนักเรียนกลุ่มที่มี คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ของแบบสอบทั้งฉบับ จำนวน 40 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ และแบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ มีขั้นตอนในการสร้าง และการหาคุณภาพดังนี้

1. แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เป็นแบบสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 2 ฉบับ คือ ฉบับก่อนการได้รับการเรียนการสอนซ่อมเสริม โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน และฉบับหลังการได้รับการเรียนการสอนซ่อมเสริม โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก มีขั้นตอนในการสร้างและการหาคุณภาพดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู หนังสือแบบเรียนและเอกสารประกอบการสอน เพื่อรวบรวมเนื้อหาทั้งหมดเกี่ยวกับเรื่อง อัตราส่วนและร้อยละ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.2 ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับหลักการ วิธีการ และการหาคุณภาพของแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

1.3 ดำเนินการสร้างแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ทั้ง 2 ฉบับ แต่ละฉบับมีจำนวน 60 ข้อ ซึ่งครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังนี้

จุดประสงค์การเรียนรู้ที่

1. นักเรียนสามารถเขียนอัตราส่วนแทนการเปรียบเทียบได้
2. นักเรียนสามารถเขียนอัตราส่วนแทนข้อความที่กำหนดให้ได้
3. นักเรียนสามารถหาอัตราส่วนที่เท่ากับอัตราส่วนที่เท่ากับอัตราส่วนที่กำหนดให้ได้
4. นักเรียนสามารถตรวจสอบอัตราส่วนที่เท่ากันโดยใช้หลักการคูณและการหารได้

5. นักเรียนสามารถหาจำนวนที่แทนด้วยตัวแปรในสัดส่วนที่กำหนดให้ได้
6. นักเรียนสามารถแก้โจทย์ปัญหาเกี่ยวกับสัดส่วนได้
7. นักเรียนสามารถแก้โจทย์ปัญหาระคนเกี่ยวกับสัดส่วนได้
8. นักเรียนสามารถเปลี่ยนอัตราส่วนให้อยู่ในรูปร้อยละได้
9. นักเรียนสามารถเปลี่ยนร้อยละให้อยู่ในรูปอัตราส่วนได้
10. นักเรียนสามารถคำนวณเกี่ยวกับอัตราส่วนและร้อยละได้
11. นักเรียนสามารถแก้โจทย์ปัญหาเกี่ยวกับร้อยละได้
12. นักเรียนสามารถแก้โจทย์ปัญหาระคนเกี่ยวกับร้อยละได้

1.4 นำแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ทั้ง 2 ฉบับ ไปให้ อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก หน้า 85) ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาวิชา ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิ แนะนำให้ปรับปรุงแก้ไขคำถามให้ชัดเจนขึ้น และให้ปรับเปลี่ยนตัวเลือกในข้อที่เป็นทศนิยม ให้เป็นเศษส่วน

1.5 นำแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ทั้ง 2 ฉบับ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโคราชพิทยาคม จังหวัด นครราชสีมา จำนวน 40 คน นำมาตรวจให้คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด หรือตอบมากกว่า 1 ข้อ หรือไม่ตอบเลยให้ 0 คะแนน จากนั้นนำคะแนนที่ได้ มาวิเคราะห์ เพื่อหาคุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าความเที่ยง	มีค่าตั้งแต่	0.60	ขึ้นไป
ความความยากง่าย	มีค่าอยู่ระหว่าง	0.20 – 0.80	
ค่าอำนาจจำแนก	มีค่าตั้งแต่	0.2	ขึ้นไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์ ฉบับก่อนการได้รับการเรียนการสอนซ่อมเสริม โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีค่าความเที่ยงแบบอิงเกณฑ์เท่ากับ 0.94 ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้ คือ ร้อยละ 60 ของแบบสอบทั้งฉบับ ค่า ความยากง่ายตั้งแต่ 0.13 – 0.83 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ – 0.10 – 0.45 (ดูรายละเอียดในภาค ผนวก ก หน้า 89) จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ฉบับก่อนการได้รับการเรียน การสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำนวน 60 ข้อ มีข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ที่ กำหนดไว้ จำนวน 35 ข้อ ผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบเพิ่ม เพื่อให้มีเนื้อหาครบตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่กำหนดไว้ จำนวน 5 ข้อ ได้ข้อสอบทั้งหมด จำนวน 40 ข้อ ซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข หน้า 112)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ฌบับหลังการได้รับการเรียนการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีค่าความเที่ยงแบบอิงเกณฑ์ เท่ากับ 0.98 ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้ คือ ร้อยละ 85 ของแบบสอบทั้งฌบับ ค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.18 – 0.85 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ - 0.05 – 0.60 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก หน้า 89) จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ฌบับหลังการได้รับการเรียนการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำนวน 60 ข้อ มีข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้จำนวน 31 ข้อ ผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบเพิ่ม เพื่อให้มีเนื้อหาครบตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้จำนวน 9 ข้อ ได้ข้อสอบทั้งหมด จำนวน 40 ข้อ ซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข หน้า 112)

1.6 ผู้วิจัยนำแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ทั้ง 2 ฌบับ โดยแต่ละฌบับมีข้อสอบ จำนวน 40 ข้อ ไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุรนารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 40 คน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ฌบับก่อนการได้รับการเรียนการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีค่าความเที่ยงแบบอิงเกณฑ์ เท่ากับ 0.88 ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้ คือ ร้อยละ 60 ของแบบสอบทั้งฌบับ ค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.30 – 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 – 0.60 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก หน้า 92)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ฌบับหลังการได้รับการเรียนการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีค่าความเที่ยงแบบอิงเกณฑ์ เท่ากับ 0.95 ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้ คือ ร้อยละ 85 ของแบบสอบทั้งฌบับ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.23 – 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 – 0.65 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก หน้า 92)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ทั้ง 2 ฌบับ ดังกล่าวไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างทดลองต่อไป

2. แบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ มีลำดับขั้นตอนในการสร้างและการหาคุณภาพดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาคำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ และการสร้างแบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบวัดเจตคติตามแนวความคิดของเจมส์ ดับบลิว วิลสัน (James W. Wilson, 1971) จำนวน 40 ข้อความ

แบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์นี้ ครอบคลุมพฤติกรรมที่แสดงออกต่อวิชาคณิตศาสตร์ โดยนำเสนอคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสำคัญของวิชาคณิตศาสตร์ ประโยชน์ของการเรียนคณิตศาสตร์ รวมทั้งการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ การทำแบบฝึกทักษะ ซึ่งแบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ เป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) โดยมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนนดังนี้

ข้อความที่เป็นเจตคติทางบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

ข้อความที่เป็นเจตคติทางลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

2.2. นำแบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ที่สร้างเสร็จแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก หน้า 85) ตรวจสอบความครอบคลุมของข้อความที่แสดงเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แนะนำให้ปรับปรุงแก้ไขในด้านการใช้ภาษาให้มีความชัดเจน และให้ปรับเปลี่ยนบางข้อความที่เป็นเจตคติทางลบให้เป็นข้อความที่เป็นเจตคติทางบวก และแนะนำให้จัดลำดับข้อความที่เป็นเจตคติทางบวกก่อนแล้วตามด้วยข้อความที่เป็นเจตคติทางลบ และตัดข้อความที่มีความหมายเหมือนกันออกไป

2.3 ผู้วิจัยทำการคัดเลือกแบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 36 ข้อความ จาก 40 ข้อความ แล้วนำไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโคราชพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 40 คน แล้วนำมาหาความเที่ยงโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของ ลี เจ คอนบาค (Lee J. Conbach)

โดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) for Windows version 7.5 ซึ่งผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.84

2.4 ผู้วิจัยคัดเลือกแบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 30 ข้อความ จาก 36 ข้อความ โดยพิจารณาจากผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบในข้อ 2.3 แล้วนำไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปากช่อง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทดลอง จำนวน 40 คน แล้วนำมาหาความเที่ยงโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของ ลี เจ คอนบาค (Lee J. Conbach) โดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) for Windows version 7.5 ซึ่งผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.92 ผู้วิจัยจึงนำไปใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทดลองต่อไป

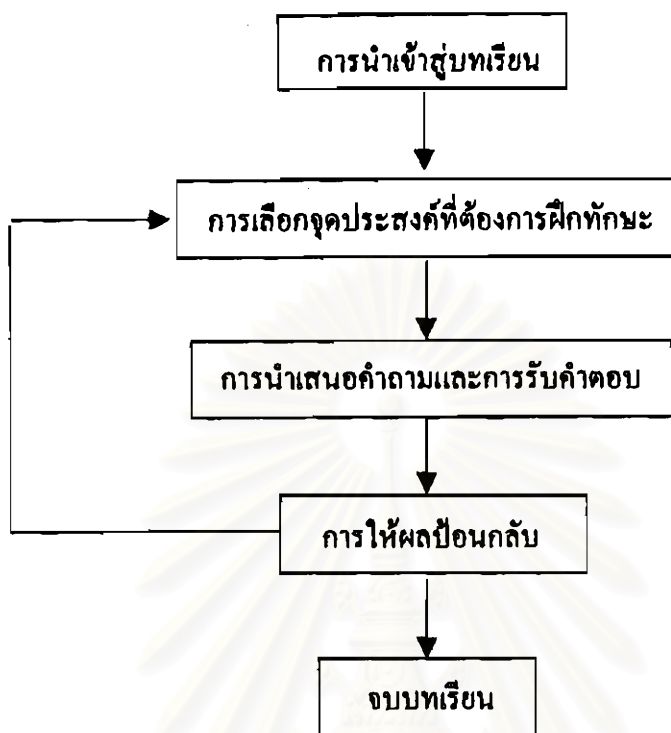
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งผู้วิจัยสร้างเอง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาหลักการ วิธีการสร้าง และวิธีการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจากตำรา เอกสาร วารสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ดำเนินการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยสร้างจากโปรแกรม Authorware Professional version 4.0 ซึ่งประดิษฐ์ ธรรมทัต (Thammataat, 1992 : 51-53) ได้สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนว่า โปรแกรม Authorware Professional สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ดีในการสร้างโปรแกรมสำหรับคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีประสิทธิภาพในการนำเสนอเนื้อหา ตัวอย่างการคำนวณ การตัดสินใจ การสร้างภาพและเสียงประกอบคำถาม และการปฏิบัติ ตลอดจนสามารถประเมินคำตอบของนักเรียนได้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างบทเรียนโดยสร้างครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ในเรื่องอัตราส่วนและร้อยละ โดยสร้างในไฟล์ชื่อ M102_2.EXE และมีเมนูจุดประสงค์การเรียนรู้แสดงให้นักเรียนเลือกเรียนทั้ง 12 จุดประสงค์ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดโครงสร้าง การเสนอบทเรียนดังแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 โครงสร้างการนำเสนอบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

จากแผนภูมิโครงสร้างการนำเสนอบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเข้าสู่บทเรียน เป็นส่วนที่บอกชื่อเรื่องของบทเรียน การกล่าวต้อนรับ และทักทายนักเรียน การแนะนำโปรแกรม และมีเมนูแสดงจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนเลือกที่จะฝึก โดยใช้ภาพเคลื่อนไหวและเสียงประกอบ

ขั้นที่ 2 การเลือกจุดประสงค์ที่ต้องการฝึกทักษะ นักเรียนสามารถเลือกจุดประสงค์ การเรียนรู้ที่ต้องการฝึกทักษะ โดยการคลิกเมาส์ตรงหมายเลขจุดประสงค์ที่ต้องการ หลังจากที่ นักเรียนเลือกแล้ว บทเรียนจะบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ และนำเสนอตัวอย่างเพื่อ เป็นแนวทางในการฝึกทักษะ

ขั้นที่ 3 การเสนอคำถามและการรับคำตอบ เป็นส่วนที่แสดงคำถามให้นักเรียน ฝึกทักษะ โดยจะแสดงทีละคำถาม และรอรับคำตอบจากนักเรียน ซึ่งรูปแบบของการนำเสนอ คำถามจะมีทั้งแบบเติมคำ แบบปรนัย แบบถูก-ผิด และแบบเลือกตอบ

ขั้นที่ 4 การให้ผลป้อนกลับ ในการให้ผลป้อนกลับ ถ้านักเรียนตอบถูก จะมีคำชม และให้ทำข้อต่อไป ถ้านักเรียนตอบผิดจะให้โอกาสตอบใหม่อีก 1 ครั้ง ถ้ายังตอบผิดอีก จะมีเฉลย พร้อมทั้งวิธีคิดหาคำตอบให้นักเรียนศึกษา แล้วให้ทำแบบฝึกทักษะข้อต่อไป และทุก ๆ การทำ

แบบฝึกทักษะ 5 ข้อ จะแจ้งให้นักเรียนทราบผลการฝึกของตนเอง โดยจะแจ้งผลไปจนครบทุกข้อ ในแต่ละจุดประสงค์

ขั้นที่ 5 การจบบทเรียน เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกทักษะไปจนครบทุกข้อ ในแต่ละจุดประสงค์การเรียนรู้แล้ว นักเรียนสามารถที่จะกลับไปเริ่มต้นฝึกจุดประสงค์เดิมอีกครั้ง ถ้ายังไม่เข้าใจ หรือเลือกที่จะฝึกทักษะในจุดประสงค์ต่อไป หรือเลือกออกจากโปรแกรม โดยในแต่ละจุดประสงค์จะใช้เวลาเรียน 1 คาบเรียน หรือใช้เวลาประมาณ 50 นาที

ในขณะที่นักเรียนฝึกทักษะในแต่ละจุดประสงค์นั้น นักเรียนสามารถที่จะย้อนกลับไปทำแบบฝึกทักษะข้อที่แล้ว หรือข้ามไปทำข้อต่อไปได้ โดยการกดปุ่ม BACK หรือปุ่ม NEXT และสามารถเลือกที่จะกลับเมนูหรือเลือกที่จะออกจากบทเรียน ได้ตลอดเวลา

3 นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างเสร็จแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ พร้อมทั้งเทคนิคในการออกแบบโปรแกรม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำนวน 3 ท่าน (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก หน้า 85) ตรวจสอบเทคนิคการออกแบบโปรแกรม ตลอดจนลำดับขั้นในการทำงานของโปรแกรม ซึ่งผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้ปรับเปลี่ยนสีของตัวอักษร และสีพื้น เพื่อให้อ่านข้อความได้ชัดเจน และปุ่ม CONTINUE ควรปรับตำแหน่งการวางใหม่ จากมุมบนด้านขวาของจอภาพ โดยนำมาวางไว้ที่มุมล่างขวาของจอภาพใกล้กับปุ่มอื่น ๆ และให้ปรับสีข้อความที่เป็นคำถามให้ชัดเจน ปรับผลย้อนกลับ (Feedback) ให้ชัดเจน และการเปลี่ยนหน้าจอใหม่ของแต่ละคำถามควรมีการใช้เทคนิคการเคลื่อนไหวของข้อความ หรือเสียงประกอบ เพื่อให้นักเรียนเห็นว่ามี การเปลี่ยนแปลง ส่วนรูปแบบการวางตำแหน่งข้อความ และภาพประกอบเหมาะสมคิน่าสนใจ

4 นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว มาดำเนินการหาประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยตั้งเกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพไว้ คือ 80/80 ซึ่งมีลำดับขั้นในการหาประสิทธิภาพ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การทดลองใช้แบบหนึ่งต่อหนึ่ง กับนักเรียนจำนวน 1 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่ได้เรียนเรื่อง อัตราส่วนและร้อยละ ในวิชาคณิตศาสตร์ ค 102 มาแล้ว เป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปากช่อง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อดูว่านักเรียน มีความเข้าใจบทเรียนมากน้อยเพียงใด ดูความง่ายของบทเรียน ความชัดเจนของการนำเสนอ เนื้อหา ภาพ และเสียง ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และลำดับขั้นในการนำเสนอบทเรียน ผลการทดลองพบว่า นักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนดี และจากการที่ได้พูดคุยกับนักเรียนถึงความเหมาะสมของการนำเสนอเนื้อหาในแต่ละบทเรียนพบว่า มีบางจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องปรับปรุงความเร็วของการนำเสนอคำถาม และการให้ผลป้อนกลับ และยังพบว่าเวลาที่ใช้ในการฝึกทักษะในแต่ละ

จุดประสงค์การเรียนรู้ไม่เกิน 50 นาที ผู้วิจัยจึงปรับปรุงข้อบกพร่องที่พบดังกล่าว เพื่อให้บทเรียน สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 2 การทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเล็ก การทดลองในขั้นนี้เป็นการหา ข้อบกพร่องของบทเรียนเช่นกัน แต่ทดลองกับกลุ่มที่มีขนาดใหญ่ขึ้น โดยผู้วิจัยนำบทเรียนที่ได้ ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 10 คน ซึ่งได้เรียนเรื่อง อัตราส่วนและร้อยละ ในวิชาคณิตศาสตร์ ค 102 มาแล้ว เป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปากช่อง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา โดยให้นักเรียนเรียน 1 คนต่อ 1 เครื่อง หลังจากเรียนจบในแต่ละ จุดประสงค์แล้วแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มละ 3 คน 2 กลุ่ม และกลุ่ม 4 คน 1 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงข้อบกพร่องของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลการทดลอง พบว่า นักเรียนในแต่ละกลุ่มมีความเข้าใจบทเรียนดี การนำเข้าสู่บทเรียนน่าสนใจ และพบว่ามีบาง จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สืงของตัวอักษรและสีพื้นยังไม่ชัดเจน และปรับปรุงการเสนอคำถามใน แต่ละข้อให้ชัดเจน ผู้วิจัยจึงปรับปรุงตามข้อบกพร่องที่พบดังกล่าว

ขั้นที่ 3 การทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มใหญ่ ในการทดลองขั้นนี้มีจุดประสงค์เพื่อ หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยผู้วิจัยนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ ปรับปรุงแก้ไขแล้วจากขั้นที่ 2 ไปทดลองใช้กับนักเรียน จำนวน 30 คน ซึ่งได้เรียนเรื่อง อัตราส่วน และร้อยละ ในวิชาคณิตศาสตร์ ค 102 มาแล้ว ซึ่งเป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน ปากช่อง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา และเป็นคนละกลุ่มกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองใน ขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 โดยให้นักเรียนเรียน 1 คนต่อ 1 เครื่อง หลังจากเรียนจบในแต่ละจุดประสงค์แล้ว ให้นักเรียนแต่ละคนทำแบบสอบรายจุดประสงค์ เมื่อนักเรียนฝึกทักษะและทำแบบสอบครบทั้ง 12 จุดประสงค์แล้ว ให้ทำแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง อัตราส่วนและร้อยละ ซึ่งผู้วิจัยใช้แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ฉบับก่อนการได้รับการเรียนการสอน ซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพ ของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ตามแนวคิดที่ใช้เกณฑ์สัมพันธระหว่างคะแนนสอบหลังการเรียน โดยเฉลี่ยของนักเรียนทั้งกลุ่ม (E_1) กับคะแนนทดสอบหลังการเรียน โดยเฉลี่ยของนักเรียนทั้งกลุ่ม ในแต่ละจุดประสงค์การเรียนรู้ (E_2) โดยเกณฑ์ที่ใช้ คือ 80/80 ซึ่งมีสูตรดังนี้ (อรพรรณ พรสิมา, 2530 : 130-131)

$$E_1 = \frac{\bar{X}}{A} \times 100$$

โดยที่ E_1 หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์รวมโดยคิดเป็นร้อยละ
 $\bar{X}$ หมายถึง คะแนนสอบเฉลี่ยหลังการเรียนของนักเรียนทั้งหมด
 A หมายถึง คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

$$E_2 = \frac{\bar{F}}{P} \times 100$$

โดยที่ E_2 หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์เฉพาะจุดประสงค์
 โดยคิดเป็นร้อยละ
 $\bar{F}$ หมายถึง คะแนนสอบเฉลี่ยหลังการเรียนของนักเรียนทั้งหมด
 ในแต่ละจุดประสงค์
 P หมายถึง คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียนในแต่ละจุดประสงค์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยได้ประสิทธิภาพของบทเรียน
 คอมพิวเตอร์ช่วยสอน คือ 87/89 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข หน้า 110) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้
 คือ 80/80 ผู้วิจัยจึงนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนดังกล่าวไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างทดลองต่อไป

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลจาก
 บัณฑิตวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนปากช่อง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา (ดูรายละเอียด
 ในภาคผนวก ข หน้า 86) เมื่อได้รับอนุญาตจากทางโรงเรียนปากช่องแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง
 หลังจากที่นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรียนวิชาคณิตศาสตร์ในเรื่อง อัตราส่วนและร้อยละ
 จบแล้ว ได้ดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างทดลองตามขั้นตอนของการสุ่มตัวอย่างประชากรเป็น
 ที่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนจากแบบสอบวัด
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ฉบับก่อนการได้รับการเรียนการสอนซ่อมเสริมโดยใช้
 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำนวน 40 คน โดยมีลำดับขั้นตอนในการทดลองดังนี้

1. ให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทดลองทำแบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์
2. นำนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทดลองมาเรียนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์
 ช่วยสอน ให้นักเรียนฝึก 1 คน ต่อ 1 เครื่อง โดยใช้เวลาเรียนจำนวน 12 คาบเรียน ๆ ละประมาณ 50

นาทึ โดยใช้ไฟล์ M102_2.EXE ซึ่งผู้วิจัยสร้างแบบฝึกทักษะทั้ง 12 จุดประสงค์ไว้ในไฟล์เดียวกัน เมื่อเข้าสู่บทเรียนจะมีเมนูแสดงจุดประสงค์ให้นักเรียนเลือกว่าต้องการที่จะฝึกทักษะในจุดประสงค์ การเรียนรู้ในเรื่องใด

3. เมื่อนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทดลองเรียนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนครบทุกจุดประสงค์การเรียนรู้แล้ว ให้นักเรียนทำแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ฉบับหลังการได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยมีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการเรียนการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยการนำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ ร้อยละ 85 ของแบบสอบทั้งฉบับ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนก่อนและหลังการได้รับการเรียนการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยเปรียบเทียบจากคะแนนของแบบสอบ

4. ในกรณีที่มึนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทดลองไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 85 ของแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ฉบับหลังการได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มดังกล่าวเรียนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนซ้ำอีกครั้ง แล้วให้ทำแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ฉบับหลังการได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 85 ของแบบสอบทั้งฉบับ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของ นักเรียนหลังการได้รับการเรียนการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 โดยเปรียบเทียบจากคะแนนของแบบสอบ

5. ให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทดลอง ให้ทำแบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับที่ใช้ก่อนการได้รับการเรียนการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามแบบของลิเคอร์ท

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำคะแนนจากแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ฉบับหลังการได้รับการเรียนการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของกลุ่มตัวอย่างทดลองแต่ละคน มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เพื่อหาจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 85 ของแบบสอบทั้งฉบับ และค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และหาค่ามัชฌิมเลขคณิตร้อยละ ($\bar{X}_{\text{ร้อยละ}}$) ของคะแนนจากแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คณิตศาสตร์ ฉบับหลังการได้รับการเรียนการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

2. นำคะแนนจากแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ฉบับก่อนและ ฉบับหลังการได้รับการเรียนการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ของกลุ่ม ตัวอย่างทดลองมาเปรียบเทียบกัน โดยการหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่างของคะแนนทั้งสองครั้งด้วยค่าที (t - test) โดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) for Windows version 7.5

3. นำคะแนนจากแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ หลังการได้รับการเรียนการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่างทดลองมาเปรียบเทียบกัน โดยการหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่างของคะแนนทั้งสองครั้งด้วยค่าที (t - test) โดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) for Windows version 7.5

4. นำคะแนนจากแบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ก่อนและหลังการได้รับการเรียนการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ของกลุ่มตัวอย่างทดลองมาหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่างของคะแนนทั้งสองครั้งด้วยค่าที (t - test) โดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) for Windows version 7.5

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยนี้มีสถิติที่ใช้ในการคำนวณหาคุณภาพและประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หาคุณภาพของแบบสอบ

1.1 หาความเที่ยงของแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ฉบับก่อนการได้รับการเรียนการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และฉบับหลังการได้รับการเรียนการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้สูตรของลิฟวิงสตัน (Livingston) ดังนี้

$$r_{cc} = \frac{r_n S_x^2 + (\bar{X} - c)^2}{S_x^2 + (\bar{X} - c)^2}$$

เมื่อ	r_{∞}	แทนค่าความเที่ยงของแบบสอบอิงเกณฑ์
	r_n	แทนค่าความเที่ยงของแบบสอบที่คำนวณตามสูตร แบบอิงกลุ่ม
	S_x^2	แทนค่าความแปรปรวนของคะแนนที่วัดได้
	$\bar{X}$	แทนค่ามัชฌิมเลขคณิต
	c	แทนคะแนนเกณฑ์ (Criterion score)

(พร้อมพรรณ อุคมสิน, 2538 : 138)

ในการวิจัยนี้ เกณฑ์ที่ใช้ในการหาค่าความเที่ยงของแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ฉบับก่อนการได้รับการเรียนการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คือ ร้อยละ 60 ของแบบสอบทั้งฉบับ และแบบสอบฉบับหลังการได้รับการเรียนการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คือ ร้อยละ 85 ของแบบสอบทั้งฉบับ

และ r_n คำนวณได้จากสูตร

$$r_n = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\Sigma pq}{\sigma^2} \right]$$

เมื่อ	k	แทนจำนวนข้อของแบบสอบ
	p	แทนสัดส่วนของนักเรียนที่ตอบถูก
	q	แทนสัดส่วนของนักเรียนที่ตอบผิด
	σ^2	แทนความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งหมด

(Ebel, 1965 : 318)

1.2 หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้สูตร

$$P = \frac{R_h + R_l}{n_h + n_l}$$

$$r = \frac{R_h - R_l}{n_h}$$

เมื่อ	P	แทนค่าความยากง่าย
	r	แทนค่าอำนาจจำแนก
	R_h	แทนจำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบถูกในกลุ่มสูง

- R_1 แทนจำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบถูกในกลุ่มต่ำ
 n_h แทนจำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง
 n_l แทนจำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำ

(พร้อมพรรณ อุดมสิน, 2538 : 144)

2. หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามแนวคิดที่ใช้เกณฑ์ความสัมพันธาระหว่างคะแนนสอบหลังการเรียนโดยเฉลี่ยของนักเรียนทั้งกลุ่มกับคะแนนทดสอบหลังการเรียนโดยเฉลี่ยของนักเรียนทั้งกลุ่มในแต่ละจุดประสงค์ โดยใช้เกณฑ์คือ E_1/E_2 ซึ่งมีสูตรต่อไปนี้

$$E_1 = \frac{\bar{X}}{A} \times 100$$

- โดยที่ E_1 หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์รวมโดยคิดเป็นร้อยละ
 $\bar{X}$ หมายถึง คะแนนสอบเฉลี่ยหลังการเรียนของนักเรียนทั้งหมด
 A หมายถึง คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

$$E_2 = \frac{\bar{F}}{P} \times 100$$

- โดยที่ E_2 หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์เฉพาะจุดประสงค์
โดยคิดเป็นร้อยละ
 $\bar{F}$ หมายถึง คะแนนสอบเฉลี่ยหลังการเรียนของนักเรียนทั้งหมด
ในแต่ละจุดประสงค์
 P หมายถึง คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียนในแต่ละจุดประสงค์

(อรพรรณ พรสีมา, 2530 : 130-131)

3. การหาความเที่ยงของแบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของ วี เจ คอนบาค (Lee J. Conbach) และหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความแตกต่างของคะแนนเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ก่อนและหลังการได้รับการเรียนการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และทดสอบความแตกต่างของคะแนนเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ก่อนและหลังการได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ด้วยค่าที (t - test) โดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) for Windows version 7.5